

Sant Cristòfol

Description

Avui és Sant Cristòfol, tradicionalment celebrat arreu del país. Sa tradició el pinta com un home de mides gegantines que va ajudar el bon Jesús a travessar un riu portant-lo a me coll. Per això, és freqüent en poblacions properes a rius travessar-los descalços, de vegades portant algú a damunt.

A València es diu que el dia de Sant Cristòfol es poden demanar tres coses al sant, de les quals una se complirà.

En moltes regions era costum començar la temporada de banys el dia de Sant Cristòfol, perquè deien que això assegurava contra el perill de negar-se; sobretot si es ficaven a la mar en punt de migdia, estaven segurs que no moririen ofegats. A Eivissa hi ha idees contradictòries: els eivissencs diuen que el dia de Sant Cristòfol sol morir qualcú ofegat, perquè la mar en reclama un per a ella; per això moltes mares no deixen anar els seus infants a nedar en un dia com avui.

A Sant Feliu de Guíxols és costum de sortir al carrer al punt de migdia i remullar el primer que passa.

A algunes viles de Mallorca es beneeixen els automòbils per evitar desgràcies en un any.

Com que és un sant tan arrelat, és evident que també ha de ser present a les cançons populars. No tan sols gloses, sinó també alguna cançó llarga i codolada (recollida al Cançoner del Pare Ginard):

Avui celebra la festa
el més gros sant.
Conforme diuen, fou gegant
de gran altura;
i conforme a sa figura
la veig molt bé.
Per gaiato duu un fasser
i passa un riu,
amb un Minyonet que riu
damunt s'espatla;
amb Ell s'entretén i parla
coses divines.
Oh, nobles calatraviners,
quina diada!
Tota sa vostra currada
'vui surt a llum.
Estau alerta a s'alum
per por d'olor,
que seria un desfavor
per a una al·lota

que és convidada!
Vos diran qualche paraula
que haureu de guardar.
Se farà un gran dinar
cosa pomposa-;
Arròs amb cabra ronyosa
a bastament,
i vinet del més corrent
i batiat;
i de figues un bon plat
de tota casta.
Aquest dia tot se gasta,
calatravins.
Tot l'any anau amb xoquins,
espellingats,
bruts com uns escarabats,
plens de pudor.
Emperò en sentir s'olor
d'es juliol,
per pobre que sia, un vol
honrar sa festa
de Sant Cristòfol. Festa
se n'ha de fer.

I llavor hi ha aquella altra glosa, popular, que diu:

Sant Cristòfol gloriós,
ja podeu estar avinent,
que sols un gegant com vós
pot salvar s'Ajuntament!

Així idò, quedau ben felicitats tots els Cristòfols!

Category

1. Cultura popular
2. Onomàstica

Tags

1. festes populars
2. gloses populars
3. santoral

Date Created

10/07/2014

Author

tonimateu